

คนเขียนต้น

เขียนกลอนมาช้านานถึงบ้านนี้
จะยังมีคนไหนเข้าใจบ้าง
กลอนออกพ้อถึงเพื่อนอย่างเลือนลาง
มีอ้างว้าง...ทอดท้อ...เพื่อรอคอย

รับเพียงพิษผิดหวังทงทนสู้
ยังชีพอยู่ครองเศร้า...เงียบ...เหงาหงอย
ขวัญกระเจิงเคว้งคว้างอย่างเลือนลอย
คนอ่านพลอยซึ้งใจไปกับเรา

เคลิบเคลิ้มตามลีลาภาษารัก
พบอกหักตรอมตรมระทมเศร้า
สร้างภาพพจน์ประสพการณ์เหมือนนานเนา
อยากบอกเขารักอย่างไร...เราไม่เคย

ถูกตราหน้าจำทน (เป็น)...คนผิดหวัง
แทบทรทนึ่งขวยเขินเกินจะเอ่ย
ก็เมื่อใครใครไม่เข้าใจเลย
ถ้าเปิดเผยคงไร้คนโยค

หลายคนเคยสนใจไต่ถามถึง
ว่าหลงซึ่งหรือมี 'ใคร' ในที่นี้
ได้แต่บอกเขาไปว่าไม่มี
เราบอกซ้ำอีกที่...ไม่มีแฟน